

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 265. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831378704/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

græd, og hun tænkte paa Vilisac, der var død, fordi han elskede hende, og pludselig lø hun.

Saa latterligt var dog alting! For latterligt.

Hun lod Kammerpigen komme og bad hende løse hendes Haar. Hun sad stiv og lod hende handle med sig, som hun vilde. Hun betragtede sig i det store Speil, som hun sad med udslaaet Haar: Hvorfor skal jeg dog længer være smuk, sagde hun.

Hun vilde ikke mer møde Mændenes Øine, naar de hang ved hendes Skikkelse; hun vilde ikke høre deres forblommede Ord, der besudlede hende.

Nu maatte det være forbi.

Hun lod Kammerpigen gaa, og hun blev siddende i sin Stol i den hvide Peignoir.

Hvor der var stille — ikke en Lyd og høit ensomt. Saadan vilde det blive nu. Hun vilde have Ro om sig og ingen Mennesker og ingen Larm. Kun Ensomhed, Fred til at være ene. Menneskene vilde blive hende saa ligegyldige, alle ens og alle uden Værd, og saa vilde hun leve ene.

Og hun vilde kun have døde Ting om sig, som ikke bragte Smerte.

Men atter slog Trostesløsheden hende med Fortvivlelse, saa hun græd og atter blev hun slov.

Det var Sjælens Dødskamp.